

จิตวิทยาการเรียนรู้ภาษา

ทฤษฎีการเสริมแรง(Reinforcement Theory)

🌻🌻🌻 ความหมายของการเสริมแรง 🌻🌻🌻

การเสริมแรง หมายถึง การทำให้ผู้ทำพฤติกรรมเกิดความพึงพอใจ เมื่อทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งแล้ว เพื่อให้ทำพฤติกรรมนั้นซ้ำ ๆ อีก เช่น เมื่อนักเรียนตอบคำถามถูกต้อง ครูให้รางวัล (นักเรียนพอใจ) นักเรียนจะตอบคำถามอีกหากครูถามคำถามครั้งต่อ ๆ ไป การทำให้ผู้ทำพฤติกรรมเกิดความพึงพอใจทำได้โดยให้ตัวเสริมแรง (Reinforcer) เมื่อทำพฤติกรรมแล้ว

เจ้าของทฤษฎี นี้คือ สกินเนอร์ (Skinner) กล่าวว่า ปฏิกริยาตอบสนองหนึ่งอาจไม่ใช่เนื่องมาจากสิ่งเร้าสิ่งเดียว สิ่งเร้าอื่นๆ

ก็คงจะทำให้เกิดการตอบสนองเช่นเดียวกันได้ ถ้าได้มีการวางเงื่อนไขที่ถูกต้อง การนำทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มพฤติกรรมมาใช้กับเทคโนโลยีการศึกษานี้จะใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนให้เข้ากับลักษณะดังต่อไปนี้คือ

1. การเรียนรู้เป็นขั้นเป็นตอน (Step by Step)
2. การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของผู้เรียน (Interaction)
3. การได้ทราบผลในการเรียนรู้ทันที (Feedback)
4. การได้รับการเสริมแรง (Reinforcement)

ทฤษฎีการเสริมแรง(Reinforcement Theory)

การเสริมแรงทางบวกเป็นแนวคิดหนึ่งของทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำ Burrhus F. Skinner มีแนวความคิดพื้นฐานว่า พฤติกรรมของมนุษย์ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของเงื่อนไขการเสริมแรงและลงโทษการเสริมแรงมี 2 ประเภท คือ

- 1.การเสริมแรงทางบวก (Positive reinforcement)
2. การเสริมแรงทางลบ (Negative reinforcement)

การเสริมแรงทางบวก

🌻🌻🌻 การเสริมแรงทางบวก 🌻🌻🌻

การเสริมแรงบวกคือ การให้ตัวเสริมแรงบวก เมื่อทำพฤติกรรมที่กำหนด (ต้องการ) แล้ว เช่น ทำงานเสร็จแล้วได้รับค่าจ้าง ทำงานเป็นพฤติกรรมที่กำหนด เงินค่าจ้างเป็นตัวเสริมแรงบวก

🌻🌻🌻 การเสริมแรงทางลบ 🌻🌻🌻

การเสริมแรงลบ คือ การให้ตัวเสริมแรงลบ เมื่อทำพฤติกรรมที่กำหนด (ต้องการ) แล้ว เช่น เมื่ออยู่ในห้องที่อบอ้าวเราจะเปิดหน้าต่าง เปิดหน้าต่างเป็นพฤติกรรมที่กำหนด หายอบอ้าวเป็นตัวเสริมแรงลบ หรือนักเรียนที่ตอบคำถามครูก็จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องทำรายงานมาส่งเป็นต้น

🌻🌻🌻 การนำทฤษฎีการเสริมแรงใช้ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 🌻🌻🌻

ให้เสริมแรงทางบวกเช่น ชมเชยชื่นชมเมื่อเด็กทำกิจกรรมประสบความสำเร็จปรับพฤติกรรมเด็กด้วยการเสริมแรงทางบวกเสริมแรงด้วยท่าทางของครูจัดแสดงผลงานของเด็กทุกคนบนป้ายนิเทศ ถ้าเด็กได้คำชมเชย และประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม เด็กจะสนใจที่จะทำต่อไป

ไม่นำเด็กมาเปรียบเทียบแข่งขันกันในการประเมินผลงานศิลปะของเด็ก ไม่ให้คะแนนหรือดาวแต่ติดตามผลงานเด็กแต่ละคนเพื่อสังเกตพัฒนาการ และความก้าวหน้า เพราะเด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ไม่มีใครเหมือนใคร

